

La tribuna

Compromís amb el progrés econòmic i social

El PS s'aboca a convertir-se en un partit testimonial, de protesta i de cridòria

JAUME

Bartumeu

El dilluns 21 de gener, contestant una pregunta d'Àlex Llisteras als micròfons de Ràdio Nacional d'Andorra vaig anunciar que no em presentaria a cap càrrec en la direcció del PS en el congrés que s'havia de celebrar a la primavera. El congrés que al capdavant es va reunir dissabte passat, 20 d'abril.

Aquest anunci el vaig fer després d'haver-me posat a un costat del dia a dia del partit des del congrés que s'havia celebrat el juny del 2011, quan es va elegir una nova direcció, després de la nostra derrota electoral.

Aquells que tenien molta pressa per agafar les regnes del partit no es van satisfer amb la meua declaració radiofònica i van iniciar una campanya d'atacs personals que s'ha perllongat tres mesos. Tothom ha pogut comprovar que, malgrat el devessall d'improperis que se'ns ha abocat al damunt, no hem volgut entrar en disputes partidistes inútils.

Mentre ells i elles despotricaven,

nosaltres hem seguit treballant, al servei de la gent.

Precisament per això, el dia 9 de març vam decidir no presentar cap candidatura als òrgans de direcció del Partit Socialdemòcrata i no participar al congrés del 20 d'abril.

El divendres passat, tres consellers generals (**Gerard Barcia**, **Silvia Bonet** i jo mateix), i dos consellers de Comú, **Josep Vila** (Andorra la Vella) i **Josep Roig** (Sant Julià de Lòria) vam anunciar públicament la nostra sortida conjunta del PS. Abans d'ahir dilluns, també ho va fer **Eluska Galdós**, consellera del Comú d'Encamp. No és una decisió personal, ni aïllada. És una decisió col·lectiva, adoptada per companyes i companys que, havent estat fundadors del PS o havent-s'hi sumat a partir del 2001, hem arribat conjuntament a la conclusió que el PS està en una situació agònica, presoner dels funcionaris de la política.

Les actituds excloents manifestades les darreres setmanes l'aboquen a convertir-se en un partit testimonial, de protesta i de cridòria, en el qual només hi tindran cabuda les reivindicacions d'una part de la societat.

Constatem avui que s'ha produït una evident escissió de la família socialdemòcrata. El Grup Parlamentari s'ha dividit en dos, com també s'han

dividit les nostres representacions als Consells del Comú d'Encamp, d'Andorra la Vella i de Sant Julià de Lòria.

Ens sap molt greu però és ben evident que no podíem continuar intentant treballar plegats amb aquells que han optat per la línia del val més pocs però ben avinguts, sense fissures ni discrepàncies, i ens han convidat reiteradament a marxar. Per això vam constituir el dia 23 de febrer el corrent Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra.

A nosaltres no ens preocupa controlar el PS, el seu pressupost i els seus llocs d'elegits a plena dedicació. Ens preocupa el país: la crisi econòmica, el miler llarg de famílies afectades per la desocupació i l'absència de projecte de futur del Govern de DA.

Per això no hem volgut participar en lluites intestines o fratricides. Vam decidir que ja s'ho farien. I ja ho tenen.

Marxem d'un PS, que ja no és el de la fundació del juny del 2000, ni el de l'abril del 2009 quan vam guanyar les eleccions des de la centralitat d'una opció transversal. Ni és, tampoc, el del 2011.

MARXEM entristits i preocupats per l'esmicolament del que havia estat un partit de Govern. Hem arribat a la conclusió que el PS ja no té remei

i la refundació de l'espai socialdemòcrata s'ha de fer des de fora i amb un projecte transversal nou. Amb voluntat de reagrupar socialdemòcrates i progressistes, integrant-los en un projecte comú, recuperant l'esperit fundacional del juny del 2000, i arbitrants els mecanismes per recuperar la dinàmica creativa, lluny del càlcul personal, de les ambicions sectorials i de la fragmentació grupal. El país no necessita una esquerra radical i sectària, sinó una socialdemocràcia que des del centre-esquerra se situï en la centralitat de la societat.

Amb aquesta perspectiva continuarem treballant, des dels nostres plantejaments socialdemòcrates, en la defensa dels programes electorals amb els que l'any 2011 ens vam presentar a les eleccions, tant generals com comunals.

En la nostra condició d'elegits som representants dels ciutadans i ciutadanes que ens van fer confiança i continuarem servint la ciutadania des dels nostres mandats representatius.

Ho continuarem fent des de la convicció i amb responsabilitat, treballant per la reconstrucció d'una proposta que pugui encarar amb garanties tots els difícils reptes que aquests temps plantegen al nostre país.

Cal dissipar dubtes, aclarir les in-

cògnites, abandonar els posicionaments tebis i deixar les coses clares.

Ho hem de fer en relació a l'agenda econòmica i social: un compromís amb les persones, amb les prestacions socials, amb els serveis públics, amb l'equitat. Un compromís amb una fiscalitat justa, on els que més tenen més paguin. Però sense caminar per la demagògia que menysprea la riquesa, una actitud de persones allunyades del país real.

Un compromís contra el contraban i el frau fiscal, a favor del creixement, de la inversió, de la creació d'ocupació. Una ocupació que ja no pot generar l'administració pública sinó que ha de venir de la reactivació de l'economia productiva.

Un compromís que signifiqui reconèixer les dificultats del moment, els problemes econòmics de les famílies i de les persones, i també de les administracions.

I reconèixer la necessitat de polítiques d'austeritat no exclou que, alhora, es defensí que retallar sistemàticament els serveis, portat a l'extrem, no és una solució, sinó que afegeix asfíxia a l'asfíxia econòmica general.

Aquest és el nostre compromís, des de la responsabilitat.

Conseller general i membre de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra